



עפ"ג (באר שבע) 6678-06-25 - עמאד חדאד נ' מדינת ישראל

עפ"ג (באר-שבע) 6678-06-25 - עמאד חדאד נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ג (באר-שבע) 6678-06-25

עמאד חדאד

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[09.07.2025]

אליהו ביתן, שופט בכיר

אהרון משניות, שופט

טל לחיאני שהם, שופטת

מהות הערעור: ערעור על גזר דין של בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת ז' דולב) מיום 28.04.2025 בת"פ

21162-05-22.

ב"כ המשיבה עו"ד שולי רוטשילד

פסק דין

המערער הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו והורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע; 3 עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא; 3 עבירות של היזק לרכוש במזיד; עבירה של סיוע לגניבת רכב בצוותא חדא; ושתי עבירות של הסעת 3 תושבים זרים או יותר.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר כי המערער החזיק ברכב יונדאי (להלן: "הרכב המוביל") ועובר ל-23.4.22 הוא קשר קשר עם אחרים לביצוע פשע של התפרצויות וגניבת כלי רכב באשדוד. בהמשך, כתב האישום מתאר סדרת התפרצויות וגניבות רכבים שהמערער נטל בה חלק בכך שהוא הסיע את האחרים, כולם תושבי הרשות הפלסטינית שלא החזיקו היתר כניסה או שהייה בישראל, לעיר אשדוד, אחד מהאחרים היה אחראי על ההתפרצות לכלי הרכב, האחרים הנוספים נכנסו לכלי הרכב המונעים וגנבו אותם, והמערער שימש כרכב מוביל לרכבים הגנובים. המעשים בוצעו בלילה שבין ה-23.4.22 ל-24.4.22, ובלילה שבין ה-24.4.22 ל-25.4.22. בכל לילה המערער והאחרים גנבו שני כלי רכב וגרמו נזק לרכב נוסף. בלילה השני, צוותי משטרה עקבו אחרי הרכבים ובהמשך עצרו את הרכב המוביל בו נהג המערער כשעמו האחר שהיה אחראי לפרוץ לכלי הרכב. בנוסף נפרסו מחסומים על מנת לעצור את הרכבים שנגנבו. באחד המחסומים אחר שנסע באחד הרכבים הגנובים התנגש בניידת שעמדה במחסום וברח, ובהמשך נעצר על ידי השוטרים שרדפו אחריו. ובמחסום שני, אחר נוסף שנהג באחד הרכבים הגנובים התנגש בסלעים וברח רגלית, ובהמשך אותר על ידי שוטרים ונעצר.

בשלב העונש המאשימה טענה שיש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום כך שביחס לעבירות גניבת הרכב ייקבעו מתחמים הנעים בין 15, 18, ו-20 חודשים ברף התחתון ועד 24, 30, ו-36 חודשים ברף העליון, בהתאמה- תלוי בעבירות הנוספות שהיו כלולות באותו האישום. ובשני האישומים שבהם נגרם נזק לרכבים אך הם לא נגנבו, ייקבעו מתחמים הנעים בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר. ההגנה טענה למתחם כולל הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר, וטענה שבעניינו של המערער יש לסטות מהמתחם בשל שיקולי שיקום.



בית המשפט קבע כי יש לראות בכלל המעשים כאירוע אחד ולהטיל עונש אחד על כלל העבירות. עמד על הערכים המוגנים בעבירות שביצע המערער; על מידת הפגיעה בהם, אותה הגדיר כגבוהה ומשמעותית; על מדיניות הענישה, תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית; ועל נסיבות ביצוע העבירות. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 54 חודשי מאסר בפועל, קנס בטווח של 5,000 ל- 20,000 ₪ ופסילה לתקופה שבין 24 ל- 60 חודשים. בקביעת העונש, בית המשפט עמד על נסיבותיו של המערער, התרשמות שירות המבחן ממנו, ההליך הטיפולי בו שולב ומאמציו לחזור למוטב, הודאתו, השפעת העונש עליו ועל משפחתו וחלוף הזמן מביצוע העבירות. קבע שיש מקום לחרוג במידה מסוימת מהמתחם שנקבע. ובסופם של דברים הטיל על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תחתיו, התחייבות כספית להימנע מעבירה, פיצוי לבעלי הרכבים, 24 חודשי פסילה רישיון בפועל ושנת פסילה על תנאי.

מכאן הערער.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערער כי תסקיר שירות המבחן הצביע מפורשות על שיקומו של המערער, על כבדת הדרך הטיפולית שעבר, על הלקחים שהפיק ועל קבלת האחריות המלאה שלו על מעשיו, ועל רקע כל אלה המליץ שלא להטיל על המערער עונש של מאסר, גם לא בעבודות שירות. טוען שבעניינו של המערער מתקיימות נסיבות מיוחדות. וטוען שבית המשפט התעלם מהתקופה שהמערער שהה במעצר באזוק אלקטרוני. הפנה לפסיקה. וביקש לבטל את עונש המאסר והפסילה בפועל שהוטלו על המערער, ולחילופין להטיל על המערער מאסר שירוצה בעבודות שירות ופסילה שלא תעלה על 11 חודשים. בדיון היום ב"כ המערער הדגיש את ההליך השיקומי שהמערער עבר וציין כי הוא לא הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו ושלא היה מקום לחריגה כה רבה מהמלצת שירות המבחן לעונש. ב"כ המשיבה ציינה את העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשה וטענה כי העונש שהוטל על המערער עושה אתו חסד ושהוא מגלם התחשבות משמעותית בשיקולי השיקום אף יותר מהראוי בהתחשב בטיב ההליך הטיפולי שהמערער עבר. וביקשה לדחות את הערער.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לעניין, ושמענו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לדחות את הערער. גניבת כלי רכב מישראל אל תחומי הרשות הפלסטינית, חמורה ומקוממת במיוחד. שכן חלק מכלי הרכב הגנובים נסחרים בשטחי הרש"פ במחירים מגוחכים ביחס למחירים הריאלי וברוב המוחלט של המקרים לא ניתן לשים עליהם יד ולהחזירם לבעליהם; וחלק גדול מכלי הרכב הגנובים מגיעים ל"משחטות הרכב" הפרוסות בשטחי הרש"פ ומפורקים לחלקים, אשר בהמשך נמכרים כחלקי חילוף ומוצאים את דרכם גם למוסכים בתחומי מדינת ישראל. כך או כך, חברות הביטוח משלמות סכומי עתק למבוטחים שרכביהם נגנבו והוצאה זו מתגלגלת בסופו של דבר ללקוח וגורמת לייקור עלויות הביטוח, ובעלי כלי הרכב הגנובים סובלים נזקים כלכליים ואחרים.

נוכח היקף התופעה ונזקיה המחוקק ייחד הוראות ספציפיות לעבירות הרכוש הקשורות לכלי רכב וקבע להן עונשים חמורים מאלה הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות. ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה.



"התופעה של גניבות רכב כעיסוק עברייני פשתה כנגד בשנים האחרונות והפכה ל"תעשייה" של ממש (ראו: בש"פ 6253/94 אלון נ' מדינת ישראל (לא פורסם); בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל פ"ד מט(355) 3). המחוקק נתן דעתו לכך, והוסיף בשנת 1990 סימן מיוחד- הוא סימן ה1 בפרק י"א לחוק העונשין - שכותרתו "עבירות בקשר לרכב". נוכח מימדי התופעה חזר בית משפט זה והדגיש את הצורך לגבש מדיניות ענישה מחמירה שתרתיע עבריינים (ראו למשל: ע"פ 69/93 פאכורי נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 4701/93 אבו שיכה נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 5724/95 אבו-דחל ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם))" (בע"פ 2725/03 - גלאל עבדיה נ' מדינת ישראל . תק-על 2003(3), 2370 עמ' 2374).

בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי יש להטיל על מי שהורשע בעבירות של גניבת רכב ענישה מחמירה.

"צדקו הערכאות הקודמות כאשר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהם לשלום הציבור והן בשל העובדה כי גניבת כלי רכב הפכה להיות "מכת מדינה". - רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.03.18)

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו (ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.11.2010))." - רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.01.18).

הלכה למעשה, בתי משפט מטילים על עבירת גניבת רכב עונשי מאסר בפועל, מאחורי הסורגים, גם כאשר מדובר בנאשמים צעירים וכאלה שאין להם עבר פלילי.

(ראה, מיני רבים, ע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (03.08.2014); רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (01.11.2010))." - רע"פ 9269/17 ראמי אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.01.18).

הפרשה עליה המערער נותן את הדין חמורה. המדובר בהתארגנות עבריינית שפעלה באופן מתוכנן ומאורגן, תוך הצטיידות מתאימה, הגעה לזירות היעד, איתור כלי רכב מתאימים, פריצה אליהם וגניבתם לשם העברתם לשטחי הרש"פ. הכנופיה, ששלושת חבריה האחרים הם תושבי הרש"פ ששהו בישראל שלא כדין, פעלה במקצועיות וביעילות תוך חלוקת תפקידים ביניהם ונקיטה באמצעי זהירות לבל יתפסו. חברי הכנופיה פעלו בשיטתיות, כאשר איתרו רכב המיועד לגניבה אחד מהם הגיע לרכב - כשהוא חובש לראשו כיפה לבנה - הוא ואחרים פרצו לרכב ופתחו את מכסה המנוע. אותו אחד הניע את הרכב ואחר עלה לרכב ונהג בו, כשהראשון חוזר לרכבו של המערער וממשיך בתכנית הפעולה. עד למעצרים על ידי המשטרה הם גנבו ארבעה כלי רכב, ששניים מהם נתפסו בעקבות פריסת מחסומים משטרתיים במסלול נסיעת כלי הרכב הגנובים. במקרה אחד הרכב הגנוב התנגש בניידת משטרה ובמקרה אחד הרכב הגנוב התנגש בסלעים ונעצר. שתיים מגניבות הרכב בוצעו תוך שימוש במכשיר קידוד שחובר למנוע הרכב. המערער היה אחד מבני החבורה. הוא היה בסוד הקשר ומילא תפקיד משמעותי בהוצאת מטרת הקשר אל הפועל. הוא הסיע את חברי הכנופיה לעיר אשדוד ושם הוביל אותם לזירות העבירה השונות. כשחברי הכנופיה האחרים יצאו למשימותיהם הוא המתין בקרבת מקום ובהמשך אסף את מי שחזר וביחד הם נסעו מהמקום כשהמערער נוסע בראש ומשמש כרכב מוביל לרכב הגנוב.



התמונה העולה ממכלול האירועים המתוארים בכתב האישום הינה של פעילות עבריינית מקצוענית ושיטתית ושל עבריינים חסרי גבולות שאין עליהם מורא דין.

בהתחשב בחומרת מעשי העבירות של המערער בנסיבותיהם ובמידת אשמו של המערער הרי שמתחם העונש שנקבע איננו מחמיר עם המערער כלל ועיקר. ולמעשה גם ב"כ המערער איננו בא בטענה בעניין זה.

בעת ביצוע העבירות היה המערער כבן 28 ועד להסתבכותו בפרשה זו הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי בעיקרו, ועבד כטבח. המערער לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה בהם ואף הפליל מעורבים אחרים בפרשה, והביע חרטה וצער. הוא שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת. שיתף פעולה עם שירות המבחן. והתרשמות שירות המבחן ממנו ומסיכויי שיקומו הייתה חיובית.

בית המשפט נתן משקל לכלל הנתונים והשיקולים העומדים לזכות המערער ועל רקעם קבע את עונשו של המערער בסטייה ממתחם העונש ההולם.

עונש המאסר שהוטל על המערער - לתקופה של 18 חודשים - הוא הקל מבין העונשים שהוטלו על המעורבים בפרשה.

שניים מהמעורבים האחרים בפרשה, צעירים ללא עבר פלילי, שהסיעו את הרכבים הגנובים, נדונו ל- 39 חודשי מאסר בפועל. והשלישי, שלחובתו עבר פלילי רלוונטי, נדון ל- 45 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר של המערער ממצה את מלוא נתוני ושיקולי הקולא שניתן להביא בחשבון לטובת המערער ואיננו רואים הצדקה להקלה נוספת בעונשו של המערער.

אשר לפסילת רישיון הנהיגה, המערער ביצע את העבירות תוך הסתייעות ברכבו, כשהנהיגה היוותה מרכיב מרכזי בביצוע העבירות. בנסיבות אלה פסילת רישיון הנהיגה מתבקשת. פרק זמן הפסילה שנקבע סביר ולא מצאנו מקום להתערב בו.

אשר על כן הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 11.8.25 שעה 10:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר שבע או בכלא אחר לפי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור הקבועים למערער יעמדו בעינם עד להתייצבות המערער לנשיאת מאסרו.

ניתן והודע היום י"ג תמוז תשפ"ה, 09/07/2025 במעמד הנוכחים.